

Tři sta devadesát dva

je další číslo, které se mi hodí jako nadpis do únorového sborového časopisu a souvisí s číslovkou z úvodníku lednového. Vztahuje se totiž ke 4. únoru a to je datum, kdy na Jana Amose Komenského a jeho rodinu definitivně dolehly následky „Bílé hory“. Celá rodina odešla do polského Lešna, které již Komenský znal z předchozích let, kdy tam připravoval „půdu“ pro příchod bratrských vyhnanců. Připravil si ji tak tedy i pro sebe.

V letech před definitivním odchodem z vlasti, kdy už byl na útěku a přebýval v Čechách i na Moravě, napsal řadu teologických spisů. Vyhlížel a očekával obrat v té předlouhé válce a pokojné časy. Řada evangelíků sice odešla do bezpečí ciziny, ale „vládnost souvěrců v evangelických zemích nebyla bez mezí a tam, kam se exulanti obraceli houfně, cítili brzy, že jsou obyvatelstvu na obtíž, i když panovník – šlo zejména o saského kurfiřta – dovedl ocenit přínos, který jeho zemi přinášeli lidé pracovití a čestní. Bída vystěhovalců byla veliká“ (Říčan, Dějiny Jednoty bratrské).

Když odešel také bratr Jan, jakoby se ve svém psaní vydal od teologie novým směrem. „Má-li být církvi a světu pomozeno, až přijde slíbený mír, z útrap způsobených válkou a z jejích mravních následků, je třeba připravovat lepší budoucnost lepší výchovou a nápravou škol“ (ibid). Komenský tedy vsadil na vzdělání a stal se světově proslulým pedagogem. Tak významným, že se mluví hlavně o této jeho činnosti-je to totiž mnohem jednodušší, než někomu vysvětlovat jeho původní profesi kazatelskou a úřad biskupský.

A přesto právě jen přes jeho víru je možné plně pochopit, kde se to v tom muži vzalo; ta síla, energie, nezměřitelné úsilí i opakované tvrdošijné začátky v celoživotním díle. Při letošním výročí Bílé hory nemůžeme na JAK nevpomenout. A únor k tomu dává další dobrý důvod...

Pavel Ruml

Obsah

Tři sta devadesát dva.....	1	Ještě k Libiši - příběh z roku 1783.....	4
Výtah z jednání staršovstva.....	2	Fond klidného stáří.....	7
Výsluhování sv. Večeře Páně dětem ve sboru.....	3	Kalendář na únor 2020.....	8

Výtah z jednání staršovstva (9. 1. 2020 v 19:00)

A-1. Duchovenská práce (viz Souterrain a sborový web)

A-2. Další shromáždění ve sboru i jiné

- 20. 1. Ekumenické bohoslužby u sv. Vojtěcha 18 hod. (Ekumenický týden modliteb)
- 25. 1. ekumenický ples 19.00
- 26. 1. *Koncert podané ruky* u sv. Gotharda 18.00 (ekumenický týden modliteb)
- 27.- 31. 1. farářský kurz
- 22. 3.se bude konat výroční sborové shromáždění
- 6. - 8. 3. 2020 – pobyt konfirmandů se Střešovicemi
- 4. 7.- 11. 7. – rodinná dovolená v Rakousku – přihlášky P. Geier. (Pichl 12, Mariapfarr)

A-3. Další aktivity s. farářky a br. faráře

- **MT:** DRS Diakonie Vrchlabí a přijetí slibu; převzetí agendy vikariátu; natáčení propagace akce „5 procent a hlavu vzhůru“
- **PR:** Suchdol – gen. Pernický; Suchdol-Vánoce; vánoční setkání s vojáky – Arcibiskupství pražské

B-1. Diakonie a křesťanská služba

- dobročinný bazar v Krči – výtěžek na rodinu Z.

B-2. Finanční záležitosti

- celocírkevní sbírka na pomoc uprchlíkům v Řecku – 19. 1. (SR poukázala 200 tis. Kč)
- sbírka SR – Fond klidného stáří – pomoc pro faráře, kteří odcházejí do důchodu poskytneme dar ve výši 15 tis. Kč – informace v Souterrainu s možností zaslat příspěvek na sbírku individuálně
- obec Věcov – veřejná sbírka pro rodinu Proseckých – info v ohláškách a na nástěnce
- 5% a hlavu vzhůru – strategie ve sboru a pro sbor – TČ článek ve sborovém časopise Souterrain; z diskuse: nutnost hradit salár za osobu ne rodinu, vizuální zvýraznění na nástěnce, v polovině roku upozornit na skutečný stav plateb saláru, br. f. napsal článek – Souterain leden
- 13 690,- Kč sbírka na bohoslovce

B-3. Hospodářské záležitosti

- dovybavení kanceláře – dokoupen stolek pod tiskárny; zbývá rohová police – **PR**

B-4. Trvající a nové úkoly

- komise – hledání nového faráře – F. Härtel připravil podklady pro oslovování farářů

B-5. Z došlé pošty a různé

- **MT** a **PR** změna úvazku – $2 \times 0,75$ – PR od 1. 3. 2020 – staršovstvo souhlasí
- **MT** informuje o převzetí vedení vikariátu – staršovstvo se zavazuje **MT** podporovat
- **PR** přizván do Správní komise SAK – nehonoraná, čestná funkce
- **SR ČCE** – komise pro vznik kaplanské služby v Diakonii - přizván **PR** – jednorázová akce
- **MČ – Praha 6** neschválila naši žádost o grant na „Křeslo“
- sborová zásilka 8/prosinec
(<https://www.ustredicce.cz/rubrika/11-Sborova-zasilka/index.htm>)
- úklid ve sboru – ukončení spolupráce se stávající pracovníci
- plánované sborové výlety – Olomouc – květen; Wittenberg – podzim; 29. 3. s katolíky – Vyšehrad; 21. 6.– piknik NŠ
- **Noc kostelů** – v rámci „místní pouti v Praze 6“ - misijní představení života jednotlivých sborů – pátek 5. 6. 2020, M.. Študentová, W. Dobrovská, – připojíme se po dohodě s ostatními farnostmi
- **Irena Troupová** – benefiční koncert pro Diakonii – náhrada za bazar
- **JM** – kazatelská činnost br. Z. Susy – oznámení o jeho činnosti výpomocného kazatele
- **JM** – dotisk kupónů – sbírka – v různých hodnotách dle aktuální potřeby – ohlásit na VSS
- pozdrav od L. Šimonové – t. č. v Poličce

C. TÉMA

- **MT** – prezentace sborů – web, vizitky, jednotnost, bannery, hlavičkový papír, „keška“, norské fondy _____

Vysluhování sv. Večeře Páně dětem ve sboru

31. synod ČCE v roce 2006 otevřel možnost účasti při Večeři Páně dětem, které byly pokřtěny a spolu s rodiči projeví touhu účastnit se Večeře Páně ještě dřív, než budou konfirmovány. O jejich plné účasti u stolu Páně rozhoduje svým souhlasem staršovstvo sboru.

Staršovstvo sboru v Dejvicích se k tomuto rozhodnutí synodu připojilo svými usneseními již v roce 2008. Žel, sbor o tom nebyl plošně informován. V rámci celocírkevní diskuse o Agendě a vzhledem k měnící se situaci v církvi i ve sboru, otevřelo tuto otázku současné staršovstvo v uplynulém roce. Po půlroční odpovědné diskusi se rozhodlo k dřívějšímu usnesení předchozího staršovstva přitakat a tuto možnost rodinám s dětmi připomenout i nabídnout.

Milí rodiče, prarodiče, kmotři či další blízcí dětí, v případě že jste spolu s vašimi dětmi o jejich možné účasti při Večeři Páně někdy hovořili, nebo tuto otázku otevřete po našem článku, můžete o účast vašich dětí při Večeři Páně požádat. Obráťte se, prosíme, na nás-Vaše faráře. Budeme s Vámi hovořit o všech aspektech, např. možné formě vysluhování, věku dětí apod. Vaši případnou žádost předáme staršovstvu. Rádi bychom, v případě vašeho zájmu, děti přizvali poprvé ke stolu Páně při svatodušních svátcích spolu s novými konfirmandy v neděli 31. května, o vašem zájmu bychom tedy rádi věděli přibližně do konce března t. r.

Naše církve dostala do vínku nesmírnou úctu ke svobodě. V otázce o účasti dětí při sv. Večeři Páně má mít právě svoboda velké slovo; s odkazem na jednoho z našich velikánů J. A. Komenského nám všem rádi připomínáme jeho touhu, aby jakékoli násilí bylo nám vzdáleno.

Trgalová a P. Ruml, faráři

Ještě k Libiši - příběh z roku 1783

Ještě se vracím k našemu podzimmému výletu do Libiše. Libiš totiž není pamětihodná jen svými dvěma unikátními kostely, katolickým i evangelickým, ale také bohatstvím archivu tamějšího evangelického sboru. Jedním z nejcennějších památek je pamětní kniha, kterou založil první libišský pastor Jan Végh a na jejímž titulním listu je vyobrazena „pečeť libišského sboru“ podle jeho návrhu. Jak jsem již kdysi na stránkách Souterrainu psal, je to první vyobrazení knihy s kalichem, které se dodnes stalo symbolem evangelické církve. Když jsem se zamýšlel nad tím, proč právě dva sbory, v Libiši a sousední v Mělnickém Vtelně, měly potřebu si rychle pořídit svá pečeti, zdá se mi, že vznikla v důsledku jejich urputných sporů s nepřátelskou vrchností, vyžadujícího rozsáhlou korespondenci s ní, s krajskými úřady a s guberniem.

Libišský archiv obsahuje i množství dokladů, sahajících do doby před Véghovým příchodem. Vybírám jeden z příběhů, který ilustruje dvě věci. Jednou je, abychom si opravili náš mnohdy zkreslený pohled na právní poměry v tehdejší době. A to znovu připomínám, že jak obřístevská vrchnost, tak úřady nebyly, až do zákroku císaře Josefa II., libišským evangelíkům nijak nakloněny. Druhou je připomenutí, čemu všemu museli libišští čelit, proti tomu jsou starosti dnešní církve malicherností. A už dávám slovo prostému vypravěči.

Pohřeb v Lobkovicích

Stal se příběh 1783 roku, měsíce dubna, ve vsi Lobkovicích, patřící Panství Knížeti Lobkowicz. Usnul v Pánu jistý muž, jménem Antonín a příjmením svým

Švec, věku svého starý 40 roků, když jeho Antonína Ševce Hospodin k věčnosti povolal, ve vsi Lobkovicích u svého bratra vlastního Jiříka Ševce. První příchoz k pohřbu a k uctění mrtvého těla, když se přišlo, zběhlo se veliké množství lidu římského náboženství a to mrtvé tělo nedali pochovati na kirchhof, ale přes noc vpadše do domu jmenovaného Jiříka Ševce, vzali to mrtvé tělo a pochovali na poli bratra jeho Jiříka Ševce. Lid pak evangelický, v domě Jiříka Ševce shromážděný, rozehnali. Když bratři vyšli ze statku chtějíce jeden každý domů jíti, zběř se obořila na ně a zbiti byli od nich hrozně. Mezi tou lůzou na place se nalézal od lobkovského auřadu i pojezdny, který byv jako vzteklý z zlosti, dal ponejprv pohlavek Francovi Šamouchovi z Neratovic, který mu odpověděl: „Poniženě jim děkuji za to, a já jim to mile odpustím.“ Na to se pojezdny zbledl jako stěna. A podle jeho příkladu potom i lid římský dal se do bití našich bratrů, některé z nich jmenovaný zlopověstný oficier dal také přes noc v lobkovském zámku do šatlavy. Jména našich tam přítomných a trýzněných bratrů jsou následující: první Franc Šamoucha z Neratovic, 2hý Jozef Plocek z Byškovic, 3tí Jozef Horník z Byškovic, 4tý Matěj Beneš z Byškovic, 5tý Jakub Hlavička z Byškovic, jehož velmi nebezpečnou ranou omráčili, že zůstal na place jako mrtvý, 6tý Václav Kučera z Byškovic, kteréhož také omráčili, a 7mý Franc Pazděra z Jiříce.

Po tomto nelidském a nekřesťanském skutku, kterýž lid římsko-katolický nad našimi bratřími provozoval, vedli si stížnost bratři v Praze na krajský auřad, a hned druhý den mladší krajský přijel ku pohřbu na kirchhof toho mrtvého těla, ale ani jemu je pochovati nedali, než i s ním mladším krajským zle se postrkovali. Druhého dne zase přijel mladší krajský se dvouma vojanskýma officírma a 47 muškarýrama. Sedum vojáků šlo pro to mrtvé tělo a vykopavše je, naložili je na vůz a přivezli ke kirchovu, chtějíce pochovati na kirchov. Čtyřicet pak jich vostalo na kirchově, Když těch sedum vojáků na voze přivezlo mrtvé tělo, papeženci sypali se na ně. Přes noc koně jim vypřahali a ten vůz s mrtvým tělem vzali, a to na větším díle ženský, a strčili do vody Labe, kdež mrtvé tělo vodou Labem skoro míli cesty plynulo až k vesnici Obrěstivu, kdež to mrtvé tělo od pontonýrů chyceno bylo. V Obrěstivu to mrtvé tělo dali do obecní stodoly a rychlé poručení přišlo od krajskýho auřadu, aby to mrtvé tělo prozatím na další poručení hned pochovali na obrěstevský kirchov. Co se také stalo, nebo nočního času naši bratři museli truhlu udělat a v noci také, aby se toho papeženci nedověděli, skutečně na kirchov obrěstevský pochovati. Na ráno, když se toho přece dověděli, zběhlo se lidu množství až i z Hostína, chtějíce to mrtvé tělo vykopat a opět do Labe vhoditi, však ale auřad obrěstevský nejen prosbou, než násilím ukrotil zbouřený lid a dělali asi tři hroby, aby just jeho hrob nemohli nalézt, aneb na něj nemohli

tréfiti, a také již silně začali vyhazovati hroby.

Po tom příběhu, když již mrtvé tělo v několika dnech v zemi odpočívalo, asi v tejdni přijel sám pan starší krajský jménem Karel z Bienenbergu, asi ve dvě hodiny po půlnoci, s 16 dragonama a s jedním rykmistrem, a přijejí do Byškovíc. Ptali se na Plocka a rychtář je musel dovésti k Plockovům, kteréhožto ryktáře, jménem svým zlopověstným Salač, poněvadž byl římského náboženství, odehnali vojáci zpátky od Plocka. Starší pan krajský zavolav Jozefa Plocka, poručil mu, aby se hned přistrojil a dal vědět bratřím a shromáždil lid evangelický, co bude moct na funus, aby ničeho se nebáli, těšil jej, a směle aby šli časně ráno do Obrístva. Těž poručil pan krajský, aby Plocek i zpěváky opatřil. Zatím pan krajský s vojákama ještě potmě odjel napřed do Obrístva a dal vykopati z kirchova to mrtvé tělo. Evangelici také do rána hezkým počtem se sebravše a shromáždívše, časně se našli v Obríství a hned naloživše mrtvé tělo na vůz, vezli je k Lobkovicům. Napřed jel pan krajský s polovic vojákama, v prostředku náš lid a mrtvé tělo, a p. krajský poroučel, aby zpívali směle co chtějí, a vzadu je také provodilo asi 8 dragonů. Na tento způsob mezi velikým zpěvem a velikou slávou a ctí průvod se činil tělu toho v Pánu jsoucího křesťanského muže.

Když se k Lobkovicům přiblížili s mrtvým tělem, hned papoženci začali šturmovati na zvonici a náš lid se ulekl náramně, však ale v tu chvíli se množství vojska ze všech stran ukázalo, nebo šest batalionů maškaterů se třema generály a s mnohými officírami bylo z Prahy vymaširovalo, a ti všichni vojáci měli po šedesáti ostrých patronách. Toho šturmování pan krajský uslyšev, hned se svými dragonami ostře dorazil k zvonici, a na to muškyteři se přispíšívše zvonici ze všech stran obstoupili a ty, kteří šturmovali, pochytali a dílem hned na místě někteří po 25 ranách dostali, dílem odvedeni jsou do Prahy do špinhauzu. Na to lid římskokatolický se rozprchnuv, vojáci do dvou řadů se postavivše, bratřím evangelickým mezi sebou až ke dveřím kirchova cestu učinili, kdež to nebohé mrtvé tělo po jeho dlouho trvajících protivenstvích a divných příhodách bratři, poctivě a vážně, na jeho předešlé místo do lobkovského kirchova pochovali. Po tom pohřbu ještě po několika týhodnech hrob jeho ve dne i v noci vojáci vartovali, a s těma šesti bataliony muškaterů obtáhli všecky okolní vesnice, t. ves Byškovice, ves Kojetice, Čakovice, Jiřice, Lobkovice, Neratovice a Libiš, a každý voják na den k obyčejnému platu svému měl Zulag aneb přídavek 20 krejcarů, a to všecko hloupě horlící, a jakž jisté domnění všech bylo, a všecky okoličnosti toho též dosvědčily, od kněží římských svedený a popuzený lid římské náboženství držící, musel zaplatiti a dlouhý čas ty vojáky živiti a v staveních svých chovati. Z čehož mnozí z nich do veliké chudoby a snížení přišli. Hlavy toho rocení a původcové těch různic, jmenovitě ryktář lobkovský, svým zlopověstným jménem a příjmením

Jan Špička, ovčák lobkovský, mlynář aneb místo něho jeho stárek a mnozí jiní, někteří půl léta, někteří 3 čtvrti léta, někteří rok seděli v Praze v špinhauzu. Tak Bůh spravedlivý soudce vzteklou a nelidskou šilenost těch lidí příkladně potrestal, kteří na větším dile si na své kněží naříkali. Bylo také od mnohých ze strany římsko-katolické slyšeti, že i děkan kostelecký mnoho pokuty měl složit.

K paměti hodna věc, že po tomto příběhu, L. P. 1784, dne 10. ledna umřela v Jiřicích bratrovi Františkovi Pazděrovi dceruška, a jsouc již Církev toho času pastýřem duchovním zaopatřena, poslal k ryktárovi lobkovskému s tím vzkázáním: „Budeme-li moci to mrtvé tělo na jejich kirchov pochovati a může-li slibovati z katolické strany, že pokojně ten funus odbydem?“ „Třebas kobylu pochovejte před oltářem“, dal za odpověď, „my nic nedbáme.“ A také skutečně, na tom druhém funusu, krom hrobníka, ani jeden katolík se neukázal.

Jan Mašek

Fond klidného stáří

Fond klidného stáří byl zřízen synodní radou za účelem shromáždování finančních prostředků z darů, sbírek, finančních výnosů a výnosů z nemovitého majetku ve vlastnictví povšechného sboru a jejich následnému přerozdělování formou příspěvků farářům nebo jáhnům, kteří ukončují činnou službu a potřebují si zajistit vlastní bydlení.

Synodní rada nás koncem minulého roku informovala o tomto fondu, jejich dopis je v plném znění na sborové nástěnce. Z dopisu vyjímáme: „Stav fondu k 1. 1. 2019 byl 990 631,57 Kč. Čerpání od počátku tohoto roku do současnosti činí 238 933,- Kč. Přijaté příspěvky za stejné období jsou ve výši 50 167 Kč. Stav fondu k 12. 11. 2019 je 801 865,57 Kč. Jak vidno, výdaje jsou větší než příjmy. Očekáváme, že další žádosti o podporu budou následovat. Na podporu není nárok, bylo by však smutné, kdyby vyplácení podpor bylo nutno zastavit pro nedostatek prostředků ve fondu“.

Naše dejvické staršovstvo se tímto dopisem zabývalo a rozhodlo se poskytnout do fondu jednorázový dar ve výši 15 000,- Kč. Prosíme všechny členy, které tato celocírkevní iniciativa osloví, aby svým příspěvkem pokryli toto naše jednorázové vydání.

Dopis Synodní rady ČCE končí: „Naše církev pocítuje nedostatek zájmu o studium teologie a následnou službu v církvi. Uvažme tu souvislost, že ochota církve postarat se o faráře odcházející na zasloužený odpočinek může váhající povzbudit, aby tváří v tvář budoucím nejistotám své církvi přece důvěřovali, že jí na jejich kazatelích záleží“.

Pavel Ruml

Kalendář na únor 2020

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	26. 1. NP 2. 2. VP 9. 2. Dvě vdovy 16. 2. 23. 2.	M. Trgalová Karel Müller (seniorátní farář pro mládež) M. Trgalová P. Ruml P. Ruml
Děti	čtvrtek 17:00; maminky s dětmi 6. 2. v 9:30; náboženství v Suchdole: první pátek v měsíci 7. 2. v 13:30	
Konfirmandi	pátek 14:45 hod.	
Nedělníci	3. neděle po bohoslužbách: 16. 2.	
X-cátníci	úterý 11. 2. v 19:00	
Naši pěvci	zkoušky středa 18:30	
Křesťan. služba	9. 2. po bohoslužbách	
Modlitby Taizé	21. 2. v 20:00 (Kolejní 4; vždy 3. pátek v měsíci)	
Hodina pohybu	termíny po dohodě (pondělí odpoledne)	
Biblická hodina	úterý 17:30	
Klub poznávání	13. 2. v 9:30 Václav Petříček: Hispaniola – východisko kolonizace Ameriky (příroda, památky, lidé)	
Staršovstvo	6. 2. v 19:00	
Zpívání	Diakonie Stodůlky – každý pátek v 9:15	
Ostatní	26. 1. Koncert podané ruky u sv. Gotharda 18:00 (ekumenický týden modliteb) 27.-31. 1. farářský kurz Výroční sborové shromáždění 22. března 2020	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 16. 2. 2020.

Únorové číslo vyjde 23. 2. 2020.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.
Adresa redakce:
Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz
Adresa sboru:
Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová)
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)
<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**
var. symbol: **salár =101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103